

Sygn. akt: I C 2936/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy ulicy (...) w G.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną.

Sygn. akt I C 2936/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 października 2016 r.

A. W. wniósł o zasądzenie od Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w G. kwoty 6.533,39 zł z odsetkami umownymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k. 2-6, 38-42, 79 akt). Z pozwu wynikało, że powód kwestionuje obciążenie go wskazaną kwotą w ramach rozliczenia kosztów centralnego ogrzewania za zajmowane mieszkanie za okres od 1 października 2013 r. do 31 grudnia 2014 r., wskazując na błędne rozliczanie tych kosztów przez firmę zatrudnioną przez Wspólnotę do odczytu podzielników ciepła zamontowanych na grzejnikach w mieszkaniach właścicieli lokali.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania. W pierwszej kolejności zarzuciła, że powodowi nie przysługuje roszczenie o zapłatę żądanej kwoty, gdyż jej nie uiścił na rzecz Wspólnoty, mimo obciążenia go tą kwotą w lutym 2015 r. W dalszej kolejności pozwana wskazywała na prawidłowe rozliczanie kosztów ogrzewania i w celu wykazania tych okoliczności wносиła o przeprowadzenie szczegółowego postępowania dowodowego (k. 90-93 akt).

Na rozprawie powód przyznał, że nie zapłacił na rzecz pozwanej Wspólnoty kwoty wskazanej w pozwie (k. 123v akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne między stronami były następujące fakty:

Powód wraz z małżonką C. W. są właścicielami lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w G.. Jak właściciel lokalu powód jest zobowiązany do uiszczania opłat z tytułu utrzymania lokalu oraz zarządu nieruchomością wspólną, na które składają się opłaty eksploatacyjne, zaliczki na fundusz remontowy, opłaty z tytułu rozliczenia centralnego ogrzewania, opłaty za wodę i kanalizację. W pozwanej Wspólnocie corocznie przeprowadzany jest przez firmę (...) Sp. z o.o. odczyt podzielników ciepła zamontowanych na grzejnikach w lokalach właścicieli – członków Wspólnoty, a następnie dokonywane jest rozliczenie. W wyniku rozliczenia dokonanego 17 lutego 2015 r. kosztów ogrzewania lokalu powoda za okres od 1 października 2013 r. do 21 grudnia 2014 r. stwierdzono niedopłatę za dostarczone ciepło w kwocie 6.533,39 zł (była to różnica między naliczonymi, należnymi kosztami ogrzewania a zaliczką uiszczoną w trakcie sezonu grzewczego). W związku z tym, że zaliczka nie pokryła należnych kosztów, wskazaną niedopłatą obciążono powoda, który do chwili obecnej należności tej nie zapłacił.

W ocenie Sądu słusznie podniosła pozwana, że skoro powód żądanej kwoty nie spłacił, to w jego majątku nie powstała szkoda i w związku z tym brak jest podstaw do zasądzenia na jego rzecz dochodzonej kwoty. Powód dochodzi bowiem zwrotu świadczenia, którego nie spełnił (art. 405 w zw. z art. 410 §1 k.c.). Z tego względu powództwo podlegało oddaleniu a limine, bez potrzeby merytorycznego badania, czy koszty centralnego ogrzewania za sporny okres zostały przez pozwaną Wspólnotę naliczone prawidłowo, czy też nie. Kwestia ta może być rozstrzygnięta w ewentualnej sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej o zapłatę kwoty wskazanej w pozwie albo w procesie z powództwa A. W. o ustalenie, że naliczona przez Wspólnotę opłata jest nienależna.

Ze względu na oddalenie powództwa ze wskazanej wyżej przyczyny, nie zachodziła potrzeba przeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez pozwaną, dlatego na rozprawie Sąd oddalił wniosek pozwanej o ich przeprowadzenie (k. 123v akt i art. 217 § 3 k.p.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 102 k.p.c. Powód przegrał sprawę, zgodnie więc z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu powinien zwrócić pozwanej poniesioną przez nią koszty. Sąd uznał jednak, że istnieją podstawy do nieobciążania go kosztami procesu pozwanej z następujących względów. Powód przegrał sprawę, gdyż błędnie sformułował powództwo, nie znając prawa. Powód błędnie wypełnił formularz pozwu „P, stosowany w postępowaniu uproszczonym, kierując się pouczeniem, że każdą rubrykę należy wypełnić, a w rubryce 6.1. wskazać kwotę żądania. Formularz ten nie przystawał jednak do sytuacji powoda, który nie mógł wnosić o zapłatę kwoty, jeśli jej wcześniej nie uiścił, lecz powinien wystąpić z powództwem o ustalenie lub nakazanie. Po oddaleniu wniosku powoda o przyznanie pełnomocnika z urzędu Sąd, przed nadaniem sprawie biegu, próbował naprowadzić powoda na prawidłowe sformułowanie żądania (k. 34 akt), jednak powód tego nie zrozumiał, a ostatecznie Sąd Okręgowy w Toruniu, rozpoznając zażalenie powoda na zarządzenie Przewodniczącego o zwrocie pozwu, przyjął, że powodowi chodzi o zasądzenie spornej między stronami kwoty 6.533,39 zł (k. 68v akt), czym Sąd Rejonowy był następnie związany po uchyleniu zarządzenia o zwrocie pozwu. Powód przegrał więc sprawę nie dlatego, że nie ma w ogóle racji, lecz na skutek wadliwego sformułowania żądania. Powód nie jest prawnikiem i mógł być subiektywnie przekonany o swojej racji, zwłaszcza że koszty ogrzewania za sporny okres wzrosły w stosunku do lat poprzednich o kilka tysięcy. Powód zasadnie dąży więc do wyjaśnienia sprawy, dlatego te koszty wzrosły i posiada niewątpliwie interes, aby wyjaśnić sprawę do końca. W tej sprawie było to jednak niemożliwe ze względu na nieprawidłowe sformułowanie żądania. Powód po dokonanych rozliczeniach, w lutym 2015 r. został obciążony znacznymi kosztami ogrzewania, dlatego subiektywnie może czuć się pokrzywdzony. Sprzeczne z zasadami współżycia społecznego byłoby obciążanie go dodatkowo kosztami procesu przegranej na skutek braku stosownego wykształcenia i pomocy prawnej. Sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu rozpoznającego sprawę i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążania kosztami procesu strony przegranej spór. Dokonując tej oceny sąd orzekający winien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości i zasadami współżycia społecznego, uwzględniając okoliczności związane z przebiegiem sprawy, w szczególności charakter zgłoszonego roszczenia, jego znaczenie dla strony i subiektywne przekonanie o zasadności roszczenia (zob. postanowienie SN z 11 lutego 2011 r., I Cz 38/10, LEX nr 738387; postanowienie SN z 22 lutego 2011 r., II PZ 1/11, LEX nr 852550 oraz postanowienie SN z 17 kwietnia 2013 r., V Cz

124/12, LEX nr 1341727). W ocenie Sądu orzekającego, poczucie sprawiedliwości sprzeciwia się obciążeniu powoda w opisanych okolicznościach sprawy dodatkowo kosztami procesu pozwanej.